

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Сваке недеље браћо и сестре, Света Црква пред нас износи неги догађај из живота Господа Христа, Његову Божанску науку, Његова Преславна чудеса, које нам служе као подстрек и помоћ на нашем путу спасења, у нашем животу овде на земљи, да би смо крепећи се том благодати Божијом, чинили оно што је Бог заповедио и тако припремили себе за живот вечни у Царству небескоме. Данашње Свето Јеванђеље браћо и сестре, износи један потресан догађај из живота Господа Христа, једно преславно чудо Његово.

Беше, каже Јеванђеље, у једној кући где је проповедао народу, много народа сабрано, али у том граду био је један човек парализован дуго година, није могао ничим да мрдне од својих удова и он је као такав имао своје пријатеље, а они чувши за Исуса Христа, а слушали су о Њему и раније и Његовим чудесима да је многа, преславна чудеса учинио, они су са јаком вером узели свога пријатеља болеснога и понели га Господу Христу. Али нису могли да приђу од мноштва народа. Они се онда попењу на кров куће, открију кућу и кроз кров спусте болесника, пред ноге Исусове на носилима. А Господ, каже Јеванђеље видећи веру њихову, за сва чуда своја Господ је тражио услов од болесника или његових сродника, да верују! И често је питао: „Верујеш ли да то могу учинити?“

Овде је интересантно, не обраћа се болеснику, не говори о његовој вери, него о вери оних који су га донели. И видевши веру њихову, заиста је то морала бити велика вера која их је водила да тако поступи и то учине, и управо тај њихов поступак је био најбољи доказ њихове вере. Без вере у чудесну моћ Господа Христа, не би се они толико трудили, поготово не би извели тај подвиг спуштања болесника кроз кров куће, пред ноге Исусове. Али видећи веру њихову, Господ сада говори болеснику: „Теби говорим, устани узми одар свој и иди дому своме. Опраштају ти се греси многи“. Зашто? Значи да су греси били узрок његове болести. Најпре Господа отклања узрок, а онда последицу. Узрок су греси а последица је болест. „Опраштају ти се греси твоји“. А књижевници који су били међу народом ту, чувши то, почеше негодовати што тако хули на Бога, јер ко има право опраштати грехе осим једнога Бога. Нису знали, нису веровали да је управо Господ Христос оваплоћени Бог, Син Божији и да има право. И Господ знајући то њихове помисли рече: „Знајте да Син Човечији има право опраштати грехе“. И онда рече узетоме: „Узми одар свој и иди дому своме“.

И гле, човек који је био парализован до тог момента, устаде на своје ноге, покрете своје руке, узме свој лежај пред свима и пође кући својој. А народ видевши то чудо, дивљаше се говорећи: „Никада ово нисмо видели“. И заиста

нису ни могли тако нешто видети пре доласка Господа Христа. Јер до Његовога славног доласка на земљу, народ је, цео род људски живео у греху у канцама смрти, и таква дела се и нису могла очекивати и дешавати. А Господ је дошао да управо разори дела демонска, дела ђаволска да људе ослободи од греха, смрти и ђавола, од те троглаве аждаје, која је род људски мучила од Адама до Господа Христа и до последњег човека на земљи. Али зато људи после Господа Христа, имају снаге, имају моћи, које је Господ оставио Цркви својој, да се боре против свога непријатеља, против ђавола као сејача греха, против греха као узрочника смрти, и против саме смрти. Чиме? Вером у Васкрсење Христово. Јер Христос је Васкрсао из мртвих и тиме показао људима да ће и они Васкрснути када дође време а то је када дође крај овога света и века, када Господ поново дође да суди живима и мртвима, онда ће сви људи од првога до последњег Васкрснути, обући се у своја тела која су носила на земљи, наравно у преобращенима, и изаћи на суд пред Господа да приме по делима својим.

Јер страшни суд неће бити толико страхан колико праведан. А управо зато што је праведан, он ће за многе бити страхан. Јер како каже Свето Писмо, Господ ће тада раздвојити људе на две стране, са десне и са леве стране. Са једне стране праведници, са друге грешници. И онда праведнике ће упутити у Царство припремљено од постојања света у живот вечни, а грешнике са леве стране у огањ вечни у пакао припремљен ђаволу и анђелима његовим.

То је оно што је Господ Христос донео на земљу, што је донео људима и даровао људима, снагу и моћ да се боре против зла. Чиме? Вером, пре свега вером коју су имала ова четворица људи, који су довели болесника. Вером у Господа Христа, вером у све оно што је Он учио, говорио и што је обећао људима. А обећао је живот вечни за све оне који буду живели по Његовом закону, по заповестима Божијим. То је вера да је Господ дошао на земљу, да су људи победили кроз Господа Христа. Победили су и ђавола, и грех и смрт, Васкрсењем Његовим.

Зато у време овога Светога поста браћо и сестре, Света Црква истиче та преславна чудеса Христова, показује нам примере те велике и јаке вере, да би и нас утврдила у тој јакој вери, и дала нам снаге да издржимо трудове овога живота, да се трудимо у стицању врлина, а имамо многобројна оружја које нам је Господ дао. Пост, молитва, трпљење, смирење, љубав према ближњему, све су то дарови Божији који су дати човеку, да помоћу њих побеђује непријатеље своје.

Пре свега пост је једно моћно средство у рукама Цркве Божије, коју она прописује и даје људима, да би људи постели се, владали собом, својим телом,

својим гресима, својим страстима, да би се кајали за своје грехе у време поста посебно, наравно и ван поста кад год осетимо потребу, и да тако постом и молитвом, јер је рекао Господ да се зли род демонски, а то су греси, ничим не могу истерати сем молитвом и постом. Та два моћна средства, дато је свакоме човеку, треба само да их правилно користимо, да се Богу молимо и да се трудимо да одржимо пост, онако како је Света Црква прописала.

А овај Часни пост, он траје седам недеља, а не на жалост као што многи у нашем народу, недељу дана на почетку да би се причестили и недељу дана на крају. Такав пост Црква није одредила, такав пост није спасоносан. Него само онако када се у континуитету држи цео пост онда нас он припрема за радосни сусрет са Васкрслим Господом, али нас и припрема за живот вечни у Царству Христа Бога нашега.

Нека би Господ молитвама Светог Григорија Паламе, кога данас Света Црква слави, а један дивни и велики угодник и Светитељ Божији, који је својом науком, својим примером, делом и животом, био пример и остао пример многим Хришћанима до дана данашњега. Нека би Господ његовим молитвама, молитвама свих Светих угодника дао снаге и нама, да и ми покажемо веру своју у делима својим, као ова четворица људи, да одржимо пост како је Црква прописала, да се молимо Богу и кајемо за своје грехе, и тако припремимо себе за Царство Небеско да би смо тамо и ми са свима Светима славили Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.